

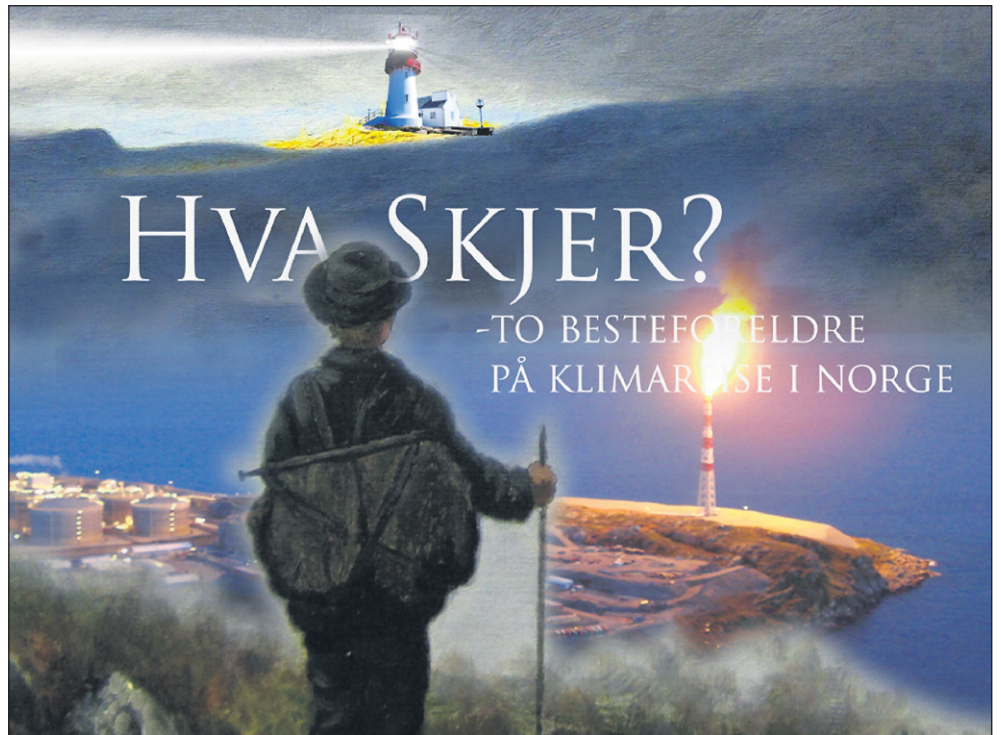
Et skrekkens eksempel

I en ny bok «Hva skjer? To besteforeldre på klimareise i Norge» blir Levanger brukt som et skrekkeeksempel på en norsk kommune som ikke tar klimautfordringene på alvor. – Levanger var tidlig ute med klimaplan og målsettinger, men etter 2009 har de lagt vekk hele planen og ikke gjort noen ting, sier en av bokens forfattere, Svein Skotheim, til Dagsavisen i går. Han referer også byråkrater og politikere i Levanger som ifølge forfatteren egentlig mener at «det egentlig er bare tull» å holde på med en klimaplan.

Dette er ingen underdrivelse å si at dette ikke var voldsomt god reklame for Levanger! De to bokforfatterne er med i organisasjonen Besteforeldres Klimaaksjon. Det er lett å se for seg at det de påstår lett kan bli en sannhet i deres argumentasjon framover. Levanger kan bli skrekkeeksempel og det klare motstykket til «foregangs kommunen» Trondheim. De har gode retoriske poeng som det står i avisartikkelen: «Fra Trondheim sentrum til Levanger sentrum er det ikke mer enn om lag åtte mil. Avstanden i politisk vilje til å gjøre noe med klimagassutslippene er imidlertid enorm.»

Noen vil helt sikkert trekke på skuldrene av denne kritikken, blåse den bort som noe sludder og vås, som noen miljøverneres utbrudd på et spørsmål som folk flest har gått lei av!

Vær så god, prøv den taktikken og se

DÅRLIG REKLAME: Levanger er skrekkeeksempel. De var tidlig ute med klimaplan og målsettinger, men etter 2009 har de lagt vekk hele planen og ikke gjort noen ting, sier forfatterne av den nye boka «Hva skjer? To besteforeldre på klimareise i Norge»

hvordan det går! Men, før dere gjør det, kan dere med fordel gå inn på nettsiden til besteforeldreaksjonen og se hvilke folk som er med på dette initiativet. Har noen hørt om Finn Wagle, Birgitte Grimstad, Gunnar Garbo, Ingrid Eide, Mette Newth, Ottar Brox, Per Kleppe, Reiulf Steen, Per Lønning eller Turid Lilleheie? Det er noen av medlemmene i rådet for besteforeldreaksjonen? Eller «våre egne» Per Aunet, Per Flatberg og Wenche Frogn Sellæg?

Sammen danner disse et tverrpolitisk nettverk som ser den globale oppvar-

mingen som en etisk utfordring og et spørsmål om rettferdighet mellom generasjonene. I formålet står det blant annet et uttrykt ønske om «å bidra til at våre barnebarn og deres etterkommere skal arve en jord i økologisk balanse».

Hvis Levanger blir besteforeldrenes skrekkeeksempel i klimasaken er det lett å se at dette kan bli en lei sak å håndtere framover. Påstanden kan bli som et fluepapir for kommunen. Det er ikke bare å riste det av seg. Å tro det forsvinner av seg selv, kan vise seg å være en kraftig feilbedømming!

INNLEGG

OU 2012 Levanger Kommune

Begrepsbruk og valg av begrep er en viktig del i all kommunikasjon, fordi det legger føringer for hva folk oppfatter og hvilken mening som skapes. I forbindelse med OU 2012, ble det skapt en del forvirring knyttet til begrepet Organisasjonsutvikling. Det var åpenbart knyttet forskjellige forventninger til hva denne OU prosessen var og ikke minst hva det skulle være. For å unngå grunnleggende misforståelser knyttet til denne type prosjekt i framtiden, ønsker jeg

bl.a å få avklart Ordfører sin oppfatning av OU, som begrep og prosess.

1. Hva legger Ordfører i begrepet Organisasjonsutvikling (OU)?

2. Hva mener Ordfører er de viktigste kriteriene for å lykkes i et OU prosjekt? (Forhold som kommer i tillegg til vurdering av prosjektgruppas måloppnåelse i forhold til mandatet, som i OU 2012 var et rent økonomisk mandat)

3. Hva er begrunnelsen for at et

prosjekt/prosjektgruppe med et økonomisk mandat, ikke er representert med økonomifaglig kompetanse?

4. Hva er Ordførerens oppfatning av, og begrunnelse for at OU2012 ikke ble satt på sakskartet til Driftskomiteen?

Hanne Ihler Toldnes,
SV

OU-PROSESSEN: Hanne Ihler Toldnes (SV) har stilt spørsmål til ordfører Robert Svarva som skal besvares i kommunestyret neste onsdag.